

آوازهای نه آرسو

[فیلم‌نامه]

بلم بچش

انتشارات روشنگران و مطالعات زنان

عنوان‌بندی روی آسمان ابری، روی دریا، روی قایق کنار آب، روی پرندگان کوچک‌تنده، روی ماهی در توری بر خاک که نفس نفس می‌زند، روی چکمه‌های لاستیکی ماهیگیر کنار ساحل، روی چنگک و طناب و لاستیک بادکردۀ قایق‌شکل بیرون چایخانه‌ی پر دود ماهیگیران و غیره. و آن میان گاه‌گاه تصویر گهواره‌ای که دست چروکیده‌ی ننه آرسو آن را تکان می‌دهد. روی تمام این تصاویر تنها آواز ننه آرسو شنیده می‌شود که گویی برای بچه‌ای که در گهواره خواب می‌رود، آرزو می‌کند زودتر بزرگ شود و به دریا برود تا سفره رونقی بگیرد. با صدای بوق بلند کامیون عنوان‌بندی و آواز به پیان می‌رسد.

جادہ . غروب . پیرون جا

علامت «ایست!» بازرسی راهنمایی وارد تصویر می شود و در نور کامیون

راهبان دیدم!
دُرفکی زیر بدنه؟
راهبان دیدم!
دُرفکی مخزن سوخت?
راهبان دیدم!
رانتنده [نوشابه تعارف می‌کند] هنوز هم کسی از دستت
در نمی‌ره خاله‌زا.

دُرفکی [سر تکان می‌دهد] بازداشت خیلی چیزها یاد می‌ده؟
مثلًا در حال انجام وظیفه تعارف بی تعارف!
رانتنده بِم برخورد جان تو. این درسته نبود آخه؟
دُرفکی اون دفعه‌گول همینو خوردم — [به راهبانها] چی پیدا
کردین؟
راهبان پاکه!
رانتنده یا — دیدی!
دُرفکی سلامت تا دفعه‌ی بعد!
رانتنده [دلخور] برقرار!
سوت به صدا درمی‌آورند. جاده باز می‌کنند. کامیون راه می‌افتد. چراغ
روشن می‌کند و بوق خود را که مثل سوت کشته است به عنوان
خداحافظی به صدا درمی‌آورد.
دُرفکی وضع عادی!

راهبان باز هم گزارش غلط. یکی با ما شوخیش گرفته.
کامیون در جاده دور می‌شود. غروب است.

مهمازرای ساحلی . غروب . تو و بیرون

تصویر از ابرهای تیره‌ی سرخی‌زده و دریای کم موج سرخی افتاده پس

قرار می‌گیرد. کامیونی که در جاده می‌آید گند می‌کند. راننده و کمکش
سر بیرون می‌کشند. از نگاه آنها در جاده سه‌چهار راهبان که در نور پشت
به افق چهره‌شان دیده نمی‌شود با چراغ‌قوه‌های روشن ایستاده‌اند. حالا
یکی با علامت ایست به وسط جاده می‌آید و نشان می‌دهد که بزنند کنار.
صدای ترمز. استواری که ایست را به دست داشت می‌آید کنار پنجره‌ی
بغل.

استوار دُرفکی بارنامه. اوراق!
از دو در راننده و کمک‌راننده پیاده می‌شوند و راننده اوراق را می‌دهد.
استوار می‌گیرد.

دُرفکی چی می‌برین؟
راننده پرتقال.

دُرفکی خاویار چی؟
راننده ما و خلاف؟

دُرفکی [به راهبانان] بریزین پایین. گزارش داریم!
راننده [دبلاش راه می‌افتد] خاله پسر یادت رفته خویشیم؟
دُرفکی [همچنان که سرش به کار خودش است] تنها دفعه‌ای که از
این کلکها خوردم حکمی بر ام نوشتن که جلوی زن و
بچه حسابی شرمندهم کرد.

کمک‌راننده [کلافه] پس معطیم!
راهبانان با چراغ‌قوه‌های روشن رفته‌اند بالا و جعبه‌های پرتقال را خالی
می‌کنند. یکی بقیه‌ی کامیون را وارسی می‌کند.

دُرفکی موتو؟
راهبان دیدم!
دُرفکی زیر صندلیها؟